

DET KONGELIGE
UTENRIKSDEPARTEMENT

Prop. 100 S

(2014–2015)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 283/2014 av 12. desember 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 248/2014 om tekniske krav til kredittoverføringer og direkte debiteringer i euro

*Tilråding fra Utenriksdepartementet 17. april 2015,
godkjent i statsråd samme dag
(Regjeringen Solberg)*

1 Bakgrunn

EØS-komiteen vedtok 12. desember 2014 å endre EØS-avtalen vedlegg XII ved innlemmelse av Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 248/2014 av 26. februar 2014 som endrer frister i forordning (EU) nr. 260/2012 om tekniske krav til kredittoverføringer og direkte debiteringer i euro. Hovedformålet med forordningen er å gå over fra nasjonale systemer for kredittoverføringer og direkte debiteringer til harmoniserte SEPA kredittoverføringer («SEPA credit transfer») og direkte debiteringer («SEPA direct debit»). Forordningen gjelder kun transaksjoner i euro.

Siden gjennomføring av EØS-komiteens beslutning i norsk rett vil kreve lovendring, er Stortingets samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nødvendig i henhold til Grunnlovens § 26, annet ledd.

EØS-komiteens beslutning samt forordningen i uoffisiell norsk oversettelse følger som trykte vedlegg til proposisjonen.

2 Nærmere om rettsakten

Forordning (EU) 248/2014 endrer to frister i forordning 260/2012. Dette gjelder artikkel 16 nr. 1, hvor bankenes frist til overgang til kredittoverføringer og direkte debiteringer i euro forlenges til 1. august 2014, og forordningens regler om sanksjoner etter artikkel 11 som skal gjelde fra 2. august 2014. Fristen var opprinnelig satt til 1. februar 2014. Overgangen har imidlertid tatt lengre tid enn forutsatt, og med forordning (EU) 248/2014 forlenges fristen med seks måneder til 1. august 2014.

3 Beslutningen i EØS-komiteen

I henhold til EØS-komiteens beslutning nr. 283/2014 av 12. desember 2014 skal EØS-avtalens vedlegg XII Fri bevegelighet for kapital endres.

Artikkel 1 slår fast at europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 260/2014 skal endres i henhold til forordning (EU) nr. 248/2014 av 26. februar 2014.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 283/2014 av 12. desember 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 248/2014 om tekniske krav til kredittoverføringer og direkte debiteringer i euro

Artikkel 2 bestemmer at teksten til forordningen (EU) nr. 248/2014, som skal kunngjøres i EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende, skal gis samme gyldighet på norsk og islandsk.

Artikkel 3 slår fast at beslutningen trer i kraft 13. desember 2014, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser etter avtalens artikkel 103.

Artikkel 4 bestemmer at beslutningen skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende.

4 Forholdet til norsk rett

Endringene i forordning 248/2014 påvirker gjennom fristforlengelsene private rettssubjekters rettsstilling, og krever lovendring. Forordning (EU) nr. 260/2012 om tekniske krav til kredittoverføringer og direkte debiteringer i euro ble gjennomført i norsk rett ved henvisning i finansavtaleloven § 9 tredje ledd, jf. Prop. 87 L (2013–2014).

Forordning (EU) nr. 260/2012 om tekniske krav til kredittoverføringer og direkte debiteringer i euro er gjennomført i norsk rett ved henvisning i finansavtaleloven § 9 tredje ledd, jf. Prop. 87 L (2013–2014) Endringer i børsloven og verdipapirhandeloven mv. og lov om kredittvurderingsbyråer.

Vi HARALD, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 283/2014 av 12. desember 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 248/2014 om tekniske krav til kredittoverføringer og direkte debiteringer i euro, i samsvar med et vedlagt forslag.

5 Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføringen av forordningen antas ikke å medføre økonomiske eller administrative konsekvenser av betydning. Fristene som endres fra 1. februar 2014 til 1. august 2014 er allerede utløpt. Fristforlengelsen vil derfor ikke få betydning for private rettssubjekters rettsstilling.

6 Konklusjon og tilråding

Finansdepartementet tilrår at Norge godkjenner EØS-komiteens beslutning nr. 283/2014 av 12. desember 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 248/2014 av 6. februar 2014 om tekniske krav til kredittoverføringer og direkte debiteringer i euro. Utenriksdepartementet slutter seg til dette.

Utenriksdepartementet

t i l r å r :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 283/2014 av 12. desember 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 248/2014 om tekniske krav til kredittoverføringer og direkte debiteringer i euro.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 283/2014 av 12. desember 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 248/2014 om tekniske krav til kredittoverføringer og direkte debiteringer i euro

Forslag

til vedtak om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 283/2014 av 12. desember 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 248/2014 om tekniske krav til kredittoverføringer og direkte debiteringer i euro

I

Stortinget samtykker i godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 283/2014 av 12. desember

2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 248/2014 om tekniske krav til kredittoverføringer og direkte debiteringer i euro.

Vedlegg 1

EØS-komiteens beslutning nr. 283/2014 av 12. desember 2014 om endring av EØS-avtalens vedlegg XII (Fri bevegelighet for kapital)

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt EØS-avtalen, særlig artikkel 98,

og på følgende bakgrunn:

- 1) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 248/2014 av 26. februar 2014 om endring av forordning (EU) nr. 260/2012 med hensyn til omstillingen til unionsomfattende kredittoverføringer og direkte debiteringer¹, skal innlemmes i EØS-avtalen.
- 2) EØS-avtalens vedlegg XII bør derfor endres –

TRUFFET DENNE BESLUTNING:

Artikkel 1

I EØS-avtalens vedlegg XII nr. 3a (europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 260/2012) tilføyes følgende:

«, endret ved:

- **32014 R 0248:** Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 248/2014 av 26. februar 2014 (EUT L 84 av 20.3.2014, s. 1).»

¹ EUT L 84 av 20.3.2014, s. 1.

Artikkel 2

Teksten til forordning (EU) nr. 248/2014 på islandsk og norsk, som skal kunngjøres i EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*, skal gis gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 13. desember 2014, forutsatt at alle meddelelser etter EØS-avtalens artikkel 103 nr. 1 er inngitt².

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*.

Utferdiget i Brussel 12. desember 2014.

For EØS-komiteen

Kurt Jäger

Formann

² [Forfatningsrettslige krav angitt.]

Vedlegg 2

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 248/2014 av 26. februar 2014 om endring av forordning (EU) nr. 260/2012 med hensyn til omstillingen til en ordning for kredittoverføringer og direkte debiteringer i Unionen

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 114,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske sentralbank¹,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité¹,

etter den ordinære regelverksprosessen² og ut fra følgende betraktninger:

1) Sammen med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 924/2009³ utgjør europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 260/2012⁴ en viktig modul i gjennomføringen av Det felles eurobetalingsområde (SEPA), der det ikke skal skilles mellom betalinger i euro på tvers av landegrensene og innenlandske betalinger i euro. Hovedformålet med forordning (EU) nr. 260/2012 er en omstilling fra nasjonale ordninger for kredittoverføringer og direkte debiteringer til harmoniserte SEPA-ordninger for kredittoverføringer og direkte debiteringer, blant annet ved at Unionens borgere tildeles et unikt internasjonalt bankkontonummer (IBAN) som kan brukes til alle kredittoverføringer og direkte debiteringer i euro innenfor SEPA.

2) I henhold til forordning (EU) nr. 260/2012 skal omstillingen til SEPA finne sted innen 1. februar 2014 for å gi betalingstjenesteytere og -brukere tilstrekkelig tid til å tilpasse sine prosesser til de tekniske kravene som følger av omstillingen til SEPA-ordningene for kredittoverføringer og direkte debiteringer.

3) Etter at forordning (EU) nr. 260/2012 ble vedtatt, har Kommisjonen og Den europeiske sentralbank nøye overvåket framdriften i arbeidet med omstillingen til SEPA. Det er blitt avholdt flere møter med medlemsstater, nasjonale offentlige myndigheter og markedsdeltakere. Den europeiske sentralbank har regelmessig offentliggjort rapporter om framdriften i omstillingen til SEPA på grunnlag av betalingsdata samlet inn av nasjonale sentralbanker. Disse rapportene viser at en rekke medlemsstater i euroområdet er i rute, med omstillingstall for kredittoverføringer på nesten 100 %. Det store flertallet av betalingstjenesteytere har meddelt at de allerede oppfyller SEPA-kravene. I flere andre medlemsstater ligger imidlertid omstillingstallene under forventningene. Dette gjelder særlig for direkte debiteringer.

4) I Økofin-rådets konklusjoner av 14. mai 2013 ble betydningen av omstillingen til SEPA nok en gang understreket. Det ble anført at omstillingen på langt nær var fullført, og at det ville være nødvendig med umiddelbare tiltak hos alle markedsdeltakere for å kunne fullføre den i tide. Det ble vedtatt en handlingsplan der næringsdrivende, foretak, små og mellomstore bedrifter og offentlige forvaltninger ble oppfordret til umiddelbart å ta de nødvendige, konkrete interne skritt for å tilpasse sine prosesser og informere kundene om deres IBAN-numre.

5) Til tross for den betydelige innsatsen som er lagt ned av Den europeiske sentralbank, medlemsstatene, deres nasjonale offentlige myndigheter og markedsdeltakere de siste månedene, viser den nyeste statistikken at

¹ Ennå ikke offentliggjort i EUT.

² Europaparlamentets holdning av 4. februar 2014 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 18. februar 2014.

³ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 924/2009 av 16. september 2009 om betalinger på tvers av landegrensene i Fellesskapet og oppheving av forordning (EF) nr. 2560/2001 (EUT L 266 av 9.10.2009, s. 11).

⁴ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 260/2012 av 14. mars 2012 om tekniske og forretningsmessige krav til kredittoverføringer og direkte debiteringer i euro, og om endring av forordning (EF) nr. 924/2009 (EUT L 94 av 30.3.2012, s. 22).

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 283/2014 av 12. desember 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 248/2014 om tekniske krav til kredittoverføringer og direkte debiteringer i euro

omstillingen til SEPA for kredittoverføringer i euroområdet samlet bare har økt fra 40 % i juni 2013 til rundt 64 % i november 2013, mens omstillingen til SEPA for direkte debiteringer totalt bare har kommet opp i 26 %. Samtidig som nasjonale tall viser god framdrift i flere medlemsstater, ligger omstillingstallene for en betydelig gruppe av medlemsstater langt under de forventede omstillingstallene. Det er derfor veldig lite sannsynlig at alle markedsdeltakere vil oppfylle SEPA-kravene innen 1. februar 2014.

- 6) Fra 1. februar 2014 vil banker og andre betalingstjenesteytere på grunn av sine rettslige forpliktelser måtte nekte å behandle kredittoverføringer eller direkte debiteringer som ikke oppfyller SEPA-kravene, selv om de teknisk sett kunne ha behandlet disse betalingene ved å fortsette å bruke eksisterende, tradisjonelle betalingsordninger parallelt med kredittoverføringer og direkte debiteringer innenfor SEPA, slik tilfellet er for øyeblikket. Dersom det ikke gjennomføres en fullstendig omstilling til kredittoverføringer og direkte debiteringer innenfor SEPA, kan det ikke utelukkes forsinkelser i disse betalingene. Alle betalingstjenestebrukere, og særlig små og mellomstore bedrifter og forbrukere, kan bli berørt.
- 7) Det er viktig å unngå unødvendige betalingsforstyrrelser som følge av at omstillingen til SEPA ikke er fullført innen 1. februar 2014. Betalingstjenesteytere bør derfor i en begrenset periode få tillatelse til å fortsette behandlingen av betalingsstransaksjoner gjennom sine tradisjonelle ordninger parallelt med SEPA-ordningene, slik de gjør nå. Det bør derfor innføres en overgangsperiode som gjør det mulig å fortsette en slik parallellbehandling av betalinger i ulike former. I betraktning av dagens omstillingstill og forventet omstillingshastighet er det passende med én ekstra overgangsperiode på seks måneder. En slik opprettholdelse av tradisjonelle systemer som ikke oppfyller SEPA-kravene, skal betraktes som et ekstraordinært tiltak og bør derfor være så kortvarig som mulig, ettersom en rask og fullstendig omstilling er nødvendig for å kunne dra full nytte av et integrert betalingsmarked. Det er også viktig å tidsbegrense de kostnader som påløper betalingstjenesteytere som følge av den fortsatte bruken av tradisjonelle betalingsordninger parallelt med SEPA-systemet. Betalingstjenesteytere som allerede har gjennomført en fullstendig omstilling til SEPA, kan vurdere å tilby betalingstjenestebrukere som ennå ikke har gjennomført omstillingen, konverteringstjenester i overgangsperioden. I overgangsperioden bør medlemsstatene avstå fra å anvende sanksjoner mot betalingstjenesteytere som behandler betalinger som ikke oppfyller kravene, og mot betalingstjenestebrukere som ennå ikke har gjennomført omstillingen.
- 8) Flere store brukere av instrumenter for direkte debitering har allerede tilkjennegitt at de planlegger å gjennomføre omstillingen rett før sluttdatoen. En utsettelse av disse omstillingsprosjektene kan føre til en midlertidig belastning på inngående betalinger og kontantstrømmer, og dermed på de berørte foretakenes likviditet. En slik sen omstilling i stor skala kan også skape flaskehalser, særlig hos banker og programvareleverandører, som kan rammes av ulike kapasitetsbegrensninger. Ekstraperioden for innfasing av det nye systemet vil gjøre det mulig med en mer gradvis tilnærming. Markedsdeltakere som ennå ikke har begynt å gjennomføre de tilpasningene som er nødvendige for å oppfylle SEPA-kravene, oppfordres til å gjøre det så snart som mulig. Markedsdeltakere som allerede har begynt å tilpasse sine betalingsprosesser, bør uansett fullføre omstillingen så raskt som mulig.
- 9) På bakgrunn av det overordnede målet om å gjennomføre en koordinert og integrert omstilling, bør overgangsperioden få anvendelse på både kredittoverføringer og direkte debiteringer. Ulike overgangsperioder for kredittoverføringer og direkte debiteringer vil skape forvirring hos forbrukere, betalingstjenesteytere, små og mellomstore bedrifter og andre betalingstjenestebrukere.
- 10) Av hensyn til rettssikkerheten og for å unngå avbrudd i anvendelsen av forordning (EU) nr. 260/2012 er det nødvendig at denne forordning trer i kraft så raskt som mulig og får anvendelse med tilbakevirkende kraft fra 31. januar 2014.
- 11) Med tanke på hvor mye saken haster, bør det gjøres unntak fra åtteukersperioden nevnt i artikkel 4 i protokoll nr. 1 om de nasjonale parlamenters rolle i Den europeiske union, vedlagt traktaten om Den europeiske union, traktaten om Den europeiske unions virkemåte og traktaten om opprettelse av Det europeiske atomenergifelleskap.
- 12) Forordning (EU) nr. 260/2012 bør derfor endres —

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 283/2014 av 12. desember 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 248/2014 om tekniske krav til kredittoverføringer og direkte debiteringer i euro

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

I artikkel 16 i forordning (EU) nr. 260/2012 skal nr. 1 lyde:

«1. Som unntak fra artikkel 6 nr. 1 og 2 kan betalingstjenesteytere fram til 1. august 2014 fortsette å behandle betalingstransaksjoner i euro i formater som skiller seg fra dem som kreves for kredittoverføringer og direkte debiteringer i henhold til denne forordning.

Medlemsstatene skal fra 2. august 2014 anvende reglene for sanksjoner som gjelder ved overtredelser av artikkel 6 nr. 1 og 2, fastsatt i samsvar med artikkel 11.

Som unntak fra artikkel 6 nr. 1 og 2 kan medlemsstatene tillate at betalingstjenesteytere fram til 1. februar 2016 tilbyr konverteringstjenester til betalingstjenestebrukere i forbindelse med innenlandske betalingstransaksjoner, og dermed gjøre det mulig for betalingstjenestebrukere som er forbrukere, fortsatt å bruke BBAN-nummer i stedet for betalingskontonummeret som er angitt i nr. 1 bokstav a) i vedlegget, forutsatt at samvirkningsevnen sikres ved at betalerens og betalingsmottakerens BBAN-nummer konverteres teknisk og sikkert til

det betalingskontonummeret som er angitt i nr. 1 bokstav a) i vedlegget. Dette betalingskontonummeret skal formidles til den betalingstjenestebrukere som har iverksatt transaksjonen, om hensiktsmessig før betalingen foretas. I slike tilfeller skal betalingstjenesteytere ikke kreve at betalingstjenestebrukere betaler avgifter eller andre gebyrer som direkte eller indirekte er knyttet til disse konverteringstjenestene.».

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse med tilbakevirkende kraft fra 31. januar 2014.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg, 26. februar 2014.

For Europaparlamentet

M. SCHULZ

President

For Rådet

D. KOURKOULAS

Formann
